

УНИВЕРЗИТЕТСКО КАМЕРНО - МУЗИЧКО УДРУЖЕЊЕ

Collegium Musicum

Година XI

Јаван час 6. (50.)

Четвртак 14. маја 1936. године у 18^{1/4}

Дворана Коларчеве Задужбине

ЈАВАН ЧАС

ПОСВЕЋЕН ДЕЛИМА САВРЕМЕНИХ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ КОМПОЗИТОРА СОЛО - ПЕСМЕ

И з в о ђ а ч и : Г-ђица *Бахрија Нури-Хаџић*, првакиња опере у Београду, као гост

Г. *Жарко Цвејић*, члан опере у Београду

Г. *Алексеј Бушаков*, пианиста, као гост.

ПРОГРАМ

I.

О савременој југословенској уметничкој соло-песми.

Предавање г. др. Милоја Милојевића, професора Универзитета.

II.

- 1) Baranović : Narodna
Коњовић : Chanson
Тажчевић : Dječija uspravanka
Милојевић : Песма ветра с мора
Г-ца *Бахрија Нури-Хаџић*

- 2) Ravnik : Tamna lepa noć
Ukmar : Melanholija
Leskovic : Ballade im Volkston
Bravničar : Jaz bom umrl
Šivic : Čmrl
Г. *Цвејић*

- 3) Вукдраговић : Žena i iluzija
Osterc : Pesem o devici Peregrini
Милојевић : Шарпланинска успаванка
Бандур : Момак хвали девојку
Г-ца *Бахрија Нури-Хаџић*

- 4) Širola : Pri kamenitih vratih
Škerjanc : Počitek pod goro
Lajovic : Veter veje
Švara : Brodник
Г. *Цвејић*

За клавиром г. *Бушаков*.

Текстови песама на идућим странама

Narodna

Rumena ružo, Lelijo,
Eno se oblak djeli.
Nad zelen pao je vinograd
Pa se kida i bjeli.
Dunut će vihar s livada,
Svjetlo će sunce sinut.
Moj će se soko razbojnik
Visoko k nebu vinut.
Rumena ružo, Lelijo,
Daj da ti ljubim oči.
Vrana mi hata osedlaj,
Golem mi pehar toči
Te da projašim čaršijom
I poviknem s jeda striku.
Lelijo, neka i on zna,
Kada obidoh diku.

Domjanić

Chanson

Zamrlo jezero
Sanjivo mir se nad dubokom vodom toči
Snivaju zvijezde jeseru na dnu
Ko nimfine da su oči.
Kadkad se digne oblačak blijedi
Kadkada vjetar dune.
S obale kao da nečija ruka
Harfine dira strune.
I onda opet mir i tišina...
Zamire muzika vruća.
Na obali nimfa plače i plače
Od žudnje i strasnog čeznuća.

Muhovil Nikolic

Dječija uspavanka

Ninaj, ninaj, zlato moje,
Čuj, gde mi te sanak zove.
San te ljubi i govori:
Ušikaj se, zlato moje.

Песма ветра с мора

Олују, знај! — као страшни краљ,
Бесом свим од мора кад појеш,
У страху силном наша груд
Величанство ти слуги снажно.
Хуји, хуји, јер ти си, знај,
Ветрова свих престрашни краљ.
С наших врата, од прага нашег
Одгони мрачних снова власт
К'о мртви лист, у јесен тужну.
И учини да наше биће
Заплови валом царства твог,

Високо изнад људског уздања.
Ја знам: с тобом Бог к нама ступа
И верној души збори реч
Кроз бескрајну власт васионе.
Хуји, хуји, јер ти си, знај,
Ветрова свих престрашни краљ.
И снова наше на твојим крил'ма
Понеси у вис, где вечни влада рај.
Ил ноћ нек их вечита скрије.
Хуји кроз ноћ, јер ти си, знај,
Ветрова свих престрашни краљ.

А. ле Браз

Tamna lepa noć

Brez lune, zvezd leži molče vsa v teški
temi noč.
In blagovest brez glasno gre, do zadnjih
bornih koč.
A v srcih vseh sladak in tih presveti
pokoj cveti.

Noči je posvečene vzdih,
Ki vera v dnu ji tli.

Otto Julius Bierbaum

Melanholija

V sobo bi se zaprl
Da bi umrl.
V tesni sobi bi umrl.
Moj brat, ah, kaj meni svet?
Kaj pomlad?

S. Kosovel

Балада у народном духу

Бејаше један кепец зао
Грдоба права, за страх.
Сав свет крај себе он је знао
Ал не — свог лика д.х.

Грдоба мома прије тој,
Сва груд јој букну за њим.
Живота циљ тад поста њој
Да век проживи са њим.

На усне њене он је пао,
У зене јој зурio, благ.
У њима он је угледао
Свог лика грозни траг.

Тај кепец кога добро знам,
Грдобе своје роб,
Он уби своју драгу сам
И стави је у гроб.

(Са немачког М. М.)

Jaz bom umrl .

Jaz bom umrl, in senca mojega telesa
se na poti v vinograde na Sabotnjaku.
Tam bom zasanjal blazno lepe sanje.
Potihoma bo trkal mivpokoj škrzatov spev

Po svetem nebu krožijo ognjene krogle.
Kako tvoj sladki vonj, vešelik žge.
Jaz bom zasanjal dolge sanje...

K. Kocjančič

Čmrl

Na skrivljeno vrbo z votlino in grbo
pribučal je čmrl,

Ki godec je vrl.

Po mačicah pleza, za medom opreza, in
godo in pleše,

da ogenj se kreše;

Brni in ropoče, odpira vse koče,
pogreza se v rove, in dolbe si nove.
in kose najel je, se vrbo objel je,
Pa zletel naprej, kjer svet diši zvej.

Žena i iluzija

Žene jesu, kad glazba zvoni
Kad med se toči i sunce gori
I smeli kada žubori
Kao fontana.

I onda žene jesu.

Ali, kad je tmina onda nema žena.
O, kada uzimljemo na se teret naš,
I kletvu našu,
I kad je bol.

Ne! Onda nema žena.

Nema onda naše ženske nasimijane pratnje.
Apsolutno stoji čovek sam.

I dobro je da čovek stoji sam.

Iluzije sve su pogrebene, mrtve,

I dobro je da smo tvrdi

da nam je na sprovodu svih snova
oko suho.

Krleža

Pesem o devici Peregrini

Vonj rož in klasja in jasno petje
Šempeter in Pavel gresta čez cvetje.

Oj, Peregrina, si se zbudila?

Na njivi pšenica se je poklonila.

Oj, Peregrina, na pisano polje.

Je, ptica na polju je židane volje.

Cv. Golar

Шарпланинска успаванка

Лули ми, лули, Мишко дејче

Нанај!

Ћи ми расташ, Мишко дејче.

Лули! Лули!

(Народна)

Момак хвали девојку

Ој ти, девојче убаво,

Доста ли низ двор минува

Доста ли срце задева

Ће да те пишем, испишем,

На танку белу артију,

Сас тови црна мастило:

Како си танка, висока;

Како си бела, румена.

Очи ти црне трњинце

Уста ти шећер — кутија,

Зуби ти ситан бисерчек.

Па да ти тогај испратим

Да види татко и мама

Какво сам лубе залубил.

(Народни шексти)

Pri Kamenitih vratih

Z oltara v črnu noč do luči luč trepeče,
molitvah vrućih žar gori iz vsake sveće,
I moja naj se sad molitva tiha diže,
Kad nebo čuje me i kad vsim je bliže.
Tam drage oči su, kaj mrak nigdar ne

zmuti,

tam dobro srce je, kaj vsaku žalost čuti.

O drage oči vi, pogledajte me v toj noći
i svetla dajte mi vu tugi i slepoći.

O dobro srce ti, poslušaj me zvišine,

Kad teško mi je tak, kad duša moja gine,

I če tak mora bit, če vračva ni tim bolim

daj meni mira bar, to, samo to ja molim.

Drag. Domjanić

Počitek pod goro

Davno, davno ptički že so odleteli,

vdaljo vsi oblaki tihi so skopneli.

Jaz le in ta gora še ostala sva,

kakor da nikdar se re nagledava.

Li Taj Po

Veter veje

Veter veje, veje brez miru,

črn oblak se v temno noč podi.

Več ne sije meni sinji dan,

več ne lije v prsi solčni žar,
več ne sije meni sinji dan.
Vlažna megla plava čez polje,
pusta groza me iz mraka zre.
Ah, v tem tožnem času dež rosi,—
v srcu mraz je, kdor le sam živi,—

In želim si nežnih, dragih prs,
dihov srčnih sladke ljubice,
in želim si nežnih dragih prs,
gorka pomlad mi dehti potem,
in v nesreči žalost, žalost ni.

Koljcov - Cv. Galor

Brodnik

Med skalami Sava šumi,
valove mogočne vali
v naročje jih Donavi tira.
Čoln ziblje ob bregu se tam,
a ribič v njem sedi mi sam,
na veslo se truden opira.
„Hoj starec, kar veslo zdaj v dlan,
pa hitro na drugo tam stran,
čez šumno prepelji nas Savo
čuj, turško rumeno zlato
plačilo bogato ti bo,
Če nočeš ti v zamem glavol!“
Molčita že polje in log,
tam onkraj, krščanski ostrog
v neskrbnem že spanju počiva.

„Zaviti v plašč temne noči ogledat
poslani smo mi,
kog zdaj naš sovražnik se skriva“.
„Ne maram za vaše zlato,
čemu mi pač ribiču bo,
zastonj vas črez reko prepeljen.
Res sivo že glavo imam,
a vam je nocoj še ne dam,
rad vašim ustrežem poveljem.“

Čolnič od brega hiti
in nese oglednike tri.
Veslaja pa ribič ozira
srepo se vrtenje voda,
ki rado se s čolni igra
in slastno na dno jih požira.
„Pač hrabro srce ti imaš,
izvrsten prevoznik si naš,
ni takega blizu okoli;
a nas pa pohvali glavar,
prekrasen pač čaka nas dar,
krasnej ši nas ni še nikoli“
„Na mestu gde ribič krepko,
a veslo zažene vodo
tu vaše in moje plačilo“
„Bes djaur!“
Če krič 17 včlov,
iz mokrih Save grobov,
potem pa vse tiho je bilo.

Aškerc.

